

Muhammeds biografi - Del 6 av 12

Profetens Hijrah

Beskrivning: En detaljerad redogörelse för Profetens migration från Mekka till Medina.

Hijrah (23 september, 622 e.Kr.)

Under tiden hade Profeten, tillsammans med några närstående, avvaktat den gudomliga befallningen att ansluta sig till de övriga muslimerna i Yathrib. Han var inte fri att emigrera förrän denna befallning kom till honom. Till slut kom befallningen. Han gav sin mantel till Ali och bad honom lägga sig på sängen så att vem som helst som tittade in skulle tro att Muhammad låg där. Mördarna skulle slå till när han kom ut ur huset, vare sig det var på natten eller tidigt på morgonen. Han visste att de inte skulle skada Ali. Lönnmördarna omringade redan hans hus när Profeten Muhammad smög ut osedd. Han gick till Abu Bakrs hus och kallade på honom, och de gick båda tillsammans till en grotta i en ökenkulle och gömde sig där tills larm och uppståndelse hade lagt sig. Abu Bakrs son och dotter och hans herde förde mat och nyheter till dem efter mörkrets inbrott. En gång kom ett sökparti så nära dem i deras gömställe att de kunde höra deras ord. Abu Bakr var rädd och sade: "O Guds sändebud, om någon av dem skulle titta ned mot sina fötter skulle han se oss!" Profeten svarade:

"Vad tänker du om två människor med vilka Gud är den Tredje? Var inte ledsen, ty Gud är sannerligen med oss." (Saheeh Al-Bukhari)

När sökpartiet hade lämnat deras närvaro lät Abu Bakr ridkamelerna och guiden föras till grottan på natten, och de gav sig av på den långa ritten till Yathrib.

Efter att ha färdats i många dagar på otraffikerade stigar nådde flyktingarna en förort till Yathrib kallad Qubaa, där stadens folk i veckor hade hört att Profeten hade lämnat Mekka och därför varje morgon begett sig till de lokala kullarna och vaktade efter Profeten tills hettan tvingade dem att söka skydd. De resande anlände i middagshetan, efter att vakterna hade dragit sig tillbaka. En jude som var ute och rörde sig såg honom närma sig och ropade till muslimerna att den de väntade på äntligen hade anlant, och muslimerna begav sig till kullarna före Qubaa för att hälsa honom välkommen.

Profeten stannade i Qubaa i några dagar, och där byggde han islams första moské. Vid den tiden hade även Ali, som hade lämnat Mekka till fots tre dagar efter Profeten, anlant. Profeten, hans följeslagare från Mekka och Qubaas "Hjälpare" ledde honom till Medina, där de ivrigt hade förväntat sig hans ankomst.

Medinas invånare hade aldrig upplevt en ljusare dag i sin historia. Anas, en nära följeslagare till Profeten, sade:

"Jag var närvarande den dag han kom till Medina och jag har aldrig sett en bättre eller ljusare dag än den dag han kom till oss i Medina, och jag var närvarande den dag han dog, och jag har aldrig sett en dag värre eller mörkare än den dag han dog." (Ahmed)

Varje hus i Medina önskade att Profeten skulle stanna hos dem, och några försökte leda hans kamel till sitt hem. Profeten stoppade dem och sade:

"Lämna henne, ty hon är under (Guds) befallning."

Den passerade många hus tills den stannade och knäböjde vid Banu Najjaars mark. Profeten steg inte av förrän kamelen hade rest sig och gått en bit, sedan vände den och gick tillbaka till sin ursprungliga plats och knäböjde igen. Därpå steg Profeten av den. Han var nöjd med dess val, ty Banu Najjaar var hans morbröder, och han önskade också hedra dem. När personer från familjen bad honom komma in i deras hus, trädde en viss Abu Ayyoub fram till hans sadel och tog den in i sitt hus. Profeten sade:

”En man följer sin sadel.” (Saheeh Al-Bukhari, Saheeh Muslim)

Den första uppgift han åtog sig i Medina var att bygga en moské. Profeten, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, skickade efter de två pojkar som ägde datumlagret och bad dem namnge priset för tomten. De svarade: ”Nej, vi skall skänka den till dig som gåva, O Guds Profet!” Profeten vägrade dock deras erbjudande, betalade dess pris och byggde en moské därifrån, och deltog själv i dess uppförande. Medan han arbetade hördes han säga:

”O Gud! Det finns ingen godhet utom den i det kommande livet, förlåt därför Hjälparna och Emigranterna.” (Saheeh Al-Bukhari)

Moskén tjänade som en tillbedjan för muslimer. Bönen, som tidigare hade varit en individuell handling utförd i hemlighet, blev nu en offentlig angelägenhet, en som sammanfattar ett muslimskt samhälle. Den period då muslimer och islam var underordnade och förtryckta var över; nu skulle adhaan, böneutropet, ropas högt, dånande och trängande genom väggarna i varje hus, kallande och påminnande muslimer om att uppfylla sin skyldighet mot sin Skapare. Moskén var en symbol för det islamiska samhället. Den var en plats för tillbedjan, en skola där muslimer skulle upplysa sig om religionens sanningar, en mötesplats där skillnaderna mellan olika stridande parter skulle lösas, och en förvaltningsbyggnad varifrån alla angelägenheter rörande samhället skulle utgå — ett sant exempel på hur islam inlemmar alla livets aspekter i religionen. Alla dessa uppgifter utfördes på en plats byggd på stammar av dadelpalmer med dess blad som tak.

När den första och viktigaste uppgiften var slutförd byggde han också hus på båda sidor om moskén för sin familj, även dessa av samma material. Profetens moské och hus i Medina står idag på exakt samma plats.

Hijrah hade fullbordats. Det var den 23 september 622, och den islamiska eran, den muslimska kalendern, börjar den dag då denna händelse ägde rum. Och från denna dag fick Yathrib ett nytt namn, ett namn av härlighet: Madinat-un-Nabi, Profetens stad, kort och gott Medina.

Så var Hijrah, emigrationen från Mekka till Yathrib. De tretton åren av förnedring, förföljelse, begränsad framgång och ännu ej uppfylld profetia var över.

De tio åren av framgång, den fullständigaste som någonsin kröntes ett enda människas ansträngning, hade börjat. Hijrah utgör en tydlig skiljelinje

i berättelsen om Profetens uppdrag, vilket är uppenbart i Koranen. Dittills hade han bara varit en predikant. Hädanefter var han ledare för en stat, till en början en mycket liten sådan, men som på tio år växte till att bli Arabiens rike. Den vägledning som han och hans folk behövde efter Hijrah var inte densamma som de hade behövt dessförinnan. Medina-kapitlen skiljer sig därför från Mekka-kapitlen. De senare ger vägledning till den enskilda själen och till Profeten som varningsman; de förra ger vägledning till ett växande socialt och politiskt samhälle och till Profeten som föredöme, lagstiftare och reformator.

- [Muhammads Biografi \(del 1 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 2 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 3 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 4 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 5 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 6 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 7 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 8 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 9 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 10 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 11 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 12 av 12\)](#)